

РЕШЕНИЕ

№ 1816

гр. София, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12145** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. И. П. ЕГН [ЕГН], против Решение от 04.11.2021г. по НАХД № 8326/ 2020 г. по описа на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД. С последното е потвърдено наказателно постановление № 19-4332-016276 от 27.08.2019 година на ВПД началника на сектор в ОПП-СДВР, с което на Б. И. П. е наложено наказание глоба в размер на 400,00 лева за нарушение на член 638, ал.3 от КЗ.

Решението се обжалва като незаконосъобразно, постановено при неправилно приложение на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен , не се явява, не изразява становище.

Ответникът – СДВР – Отдел Пътна полиция, редовно уведомен , не изпраща

представител, не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез представителя си, моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства е установил от фактическа страна, че 26.07.2019 година около 13,55 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]Б. П. управлявала „Х. Соната“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на друго лице. При извършената проверка се установило, че автомобилът няма валидна застраховка „ГО“ на автомобилистите.

За така установеното нарушение е издаден АУАН, а въз основа на него и порцесното НП, с което на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 400 лева.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е, при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил обжалваното НП.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Първоинстанционният съд е потвърдил издаденото наказателно постановление, като е приел, че извършеното не попада в хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Приел е, че издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Настоящата касационна инстанция намира, че решаващият съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. В съдебно заседание са разпитани актосъставителя и свидетеля по

акта, чиито показания са разгледани в съвкупност с останалите събрани в хода на делото писмени доказателства.

Направените от съда изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба не са въведени оплаквания, които да доведат до промяна в направените изводи.

Съдът приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

Правилно и в съответствие със закона, макар и при лаконични мотиви, съдът е приел, че нарушителят е субект на административнонаказателна отговорност, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 638, ал.3 от КЗ се предвижда носене на отговорност и за лице, което не е собственик, но управлява МПС, за която няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Като водач на МПС, същият е бил длъжен да се увери, че превозното средство притежава всички изискуеми по закон документи. Като не го е сторил и управлявал същото, без да има сключена задължителна застраховка „ГО“, жалбоподателят е допуснал вмененото му нарушение.

Настоящата инстанция не споделя доводите в касационната жалба, че съдът не е изложил мотиви относно приложението на чл. 28 от ЗАНН. Напротив, в решението изрично е прието, че управлението на МПС, без за същото да има сключена задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите засяга значително обществените отношения, свързани с безопасност на движението и потенциално поставя в риск възможността за реализиране на гражданската отговорност на виновния водач и обезщетяване на пострадалите или репарирани на материалните вреди, поради което член 28 от ЗАНН е неприложим. Тук за прецизност, следва да бъде посочено, че цитираната разпоредба поначало е приложима за всички нарушения. Преценката за конкретната опасност на деянието и необходимостта от упражняване на наказателна репресия следва да бъде сторена всеки път, във всеки конкретен случай, с оглед наличието на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. В настоящия случай, правилно съдът не е отчел обстоятелството, че деецът е отстранил допуснатото нарушение в деня на констатирането му като основание за приложение на чл.28 от ЗАНН, тъй като същото е сторено след установяване на нарушението и във връзка с извършената проверка.

Ето защо, съдът намира, че не е налице твърдяната от касационния жалбоподател немотивираност на съдебния акт.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната

инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XVI касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.11.2021г. по НАХД № 8326/ 2020 г. по описа на Софийски районен съд .

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.